

رصد دنباله‌داری عظیم‌الجثه در حال نزدیک شدن به خورشید

یک دنباله‌دار عظیم‌الجثه خارج از منظومه‌ی شمسی با استفاده از داده‌های دوربین تلسکوپ ماده تاریک کشف شده که در حال نزدیک شدن به خورشید است.

یک دنباله‌دار عظیم‌الجثه خارج از منظومه‌ی شمسی با استفاده از داده‌های دوربین تلسکوپ ماده تاریک کشف شده که در حال نزدیک شدن به خورشید است.

به گزارش ایسنا و به نقل از تک اکسپلوریست، تخمین زده می‌شود که این دنباله‌دار که برناردینلی-برنشتاین نام دارد ۱۰۰ برابر بزرگ‌تر از دنباله‌دارهای معمولی باشد و آن را می‌توان بزرگ‌ترین دنباله‌دار کشف شده در عصر حاضر دانست. این دنباله‌دار یک مدار بسیار کشیده دارد و دورترین دنباله‌داری است که تاکنون در مسیر خود به سمت منظومه شمسی یافت شده است و ما فرصت کافی برای تماشای آن تا رسیدنش به خورشید داریم اما پیش‌بینی می‌شود که این دنباله‌دار با چشم غیرمسلح قابل دیدن نباشد.

این دنباله‌دار توسط دو ستاره شناس کشف شده است و تخمین زده می‌شود که اندازه‌ی آن ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلومتر باشد یعنی قطر آن ۱۰ برابر سایر دنباله‌دارهای معمولی است. دنباله‌دار یک گلوله‌ی برفی کیهانی است که از گازهای منجمد، سنگ و گرد و غبار ساخته شده با قطری از چند کیلومتر تا چند صد کیلومتر، معمولاً به اندازه‌ی یک شهر کوچک است.

این دنباله‌دار با سایر دنباله‌دارهایی که تاکنون مشاهده شده اند تفاوت دارد و اندازه‌ی بزرگ آن براساس نوری که منعکس می‌کند تخمین زده شده است.

این اجرام یخی با نزدیک شدن به خورشید آب می‌شوند. تصاویر اولیه این جرم آسمانی در سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ دنباله‌ای نشان نمی‌داد اما ستاره شناسان با استفاده از رصدخانه لاس کامبرس (Las Cumbres) تصاویری جدید از آن ثبت کردند که نشان می‌داد دنباله‌ی آن طی سال گذشته رشد کرده و آن را رسماً تبدیل به یک دنباله‌دار کرده است.

سفر آن به سمت خورشید از فاصله‌ی ۴۰ هزار واحد نجومی آغاز شد یعنی ۴۰ هزار برابر دورتر از فاصله‌ی زمین تا خورشید که معادل شش تریلیون کیلومتر است. این بدان معناست که این دنباله‌دار از ابر اورت (Oort Cloud) نشأت گرفته است. ابر اورت نام مکانی است که خیلی از دنباله‌دارها از آن سرچشمه می‌گیرند و در فاصله‌ی ۵۰,۰۰۰ واحد نجومی (تقریباً یک سال نوری) از خورشید قرار دارد. این دنباله‌دار می‌تواند بزرگترین جرم آسمانی باشد که تاکنون پیدا شده است.

دنباله‌دار برناردینلی-برنشتاین در حال حاضر در فاصله‌ی نزدیک‌تر به خورشید قرار دارد. این دنباله‌دار در سال ۲۰۱۴ در فاصله‌ی چهار میلیارد کیلومتری قرار داشت و در سال ۲۰۲۱ در فاصله‌ی سه میلیارد کیلومتری قرار گرفت و در سال ۲۰۳۱ به نزدیک‌ترین فاصله خود یعنی کمی بیشتر از فاصله زحل تا خورشید می‌رسد. اما دیگر نزدیک‌تر از این نمی‌شود.

هنوز مشخص نیست که این ستاره هنگام قرارگیری در نزدیکی خورشید تا چه اندازه نورانی خواهد بود اما به گفته‌ی برناردینلی رصدخانه‌ی ورا سی رایبن (Vera C. Rubin) آن را تا سال ۲۰۳۱ دنبال خواهد کرد و احتمالاً دنباله‌دارهای مشابه دیگری خواهد یافت. این موضوع به ستاره شناسان در دسته بندی دقیق‌تر اجرام ابر اورت با جزئیات بیشتر کمک می‌کند.